

РЕШЕНИЕ

№ 1930

гр. София, 24.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в публично заседание на 10.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **122** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. АПК.

Образувано е по жалба на Х. Н. Ношев от [населено място], депозирана чрез адв. Ц. Ф. от АК – Х. срещу отказ на Началника на Р. – С.-град, обективиран в Писмо изх. №РУО1-31407/09.11.2020 г., с който му е отказана исканата от него с молба от 28.10.2020 г. информация относно сина му А. Х. Ношев. В жалбата и в съдебно заседание, чрез процесуалния представител се излагат доводи за незаконосъобразност на оспорения отказ. Иска се отмяната му, като на ответника се разпореди да предостави исканата информация. Претендира се присъждане на сторените по делото разноски.

Ответникът, Началника на Р. – С.-град, в постъпил писмен отговор, оспорва допустимостта и основателността на жалбата като твърди, че оспореното писмо няма белезите на административен акт, както и че за него не съществува задължение да издаде административен акт с посоченото в молбата съдържание. Изложени са подробни доводи в тази насока, при което се иска жалбата да бъде отхвърлена като недопустима, респективно неоснователна. Тези доводи се поддържат и в съдебно заседание чрез процесуалния представител юрисконсулт В. К..

СГП не е взела участие в производството.

По делото са събрани писмени доказателства. Приложено е заверено копие от образуваната пред административния орган преписка.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, във връзка с доводите и твърденията на страните, приема за установено

следното:

С молба вх. №30127/28.10.2020 г. Х. Н. Ношев е поискал от Началника на Р. – С.-град на основание чл.209 от Закона за предучилищното и училищното образование, в качеството му на родител на датато А. Х. Ношев да му бъде предоставена информация относно учебното заведение, в което се обучава синът му, клас, класен ръководител и получаване на достъп до електронен дневник. Посочил е, че с майката са разделени и му се отказва информация за детето, както и че спорът е отнесен в съда, като с приложено към молбата определение СРС се е произнесъл по привременни мерки, като му е определен режим на лични отношения. Той е титуляр на родителски права и като такъв има освен желание и задължение да участва в отглеждането и възпитанието на детето, което не може да изпълни, тъй като не знае синът му къде учи. Копие он молбата е изпратено и в ДАЗД.

На 09.11.2020 г. с оспореното в настоящото производство Писмо изх. №РУО1-31407/09.11.2020 г. Началника на Р. – С.-град е уведолил молителя, че няма правомощия да предоставя исканата информация. Позовал се е на разпоредбата на чл.11а, ал.1 ЗЗДет, според която разпоредба конкретни сведения и данни за дете не се възгласяват без съгласието на неговите родители или законни представители. Цитирана е и разпоредбата на чл.123 СК, според която упражняването на родителските права и задължения се извършва по общо съгласие на родителите. Посочено е също, че исканата информация ще бъде предоставена при поискване от орган на властта, който да гарантира защита на лицето, като съдия-изпълнител, МВР, ДАЗД и др.

С жалба от 24.11.2020 г. Ношев е оспорил отказа по административен ред пред Министъра на образованието с искане същият да бъде отменен. С писмо изх. №94-5568/10.12.2020 г. жалбоподателят е уведомен, че оспореното писмо не е ИАА, а има само уведомителен характер и с него не се създават права или задължения и непосредствено не се засягат права, свободи или законни интереси на лицето. Посочено е също, че описаните права са ограничени от другия родител, като за разрешаването на този спор е установен специален ред в СК и ЗЗДет. Посочено е, че е предвидена и наказателна отговорност по чл.182, ал.2 НК. Според Министъра на образованието за Началника на Р. не съществува задължение да издаде административен акт с посоченото в жалбата съдържание, поради което не може да се говори за отказ за издаване на административен акт, който да подлежи на обжалване пред по-горестоящия административен орган. Предвид това е приел, че не е сезиран с жалба против АА или срещу отказ за издаване на такъв, поради което жалбата не следва да се разглежда по реда на чл.81 и сл. АПК и не се дължи произнасяне с решение по чл.97, ал.1 АПК.

След получаване на писмото от Министъра Ношев е оспорил отказа по съдебен ред, като е образувано настоящото производство.

От приложеното по делото заверено копие на Определение №171643/07.08.2020 г., постановено по гр. д. 17014/2019 г. на СРС съдът приема за установено, че Х. Ношев е баща на детето А. Х. Ношев, като местоживеенето на детето е при майката, а на бащата е определен режим на лични отношения с него.

От приложените към праписката доказателства се установява, че след издаване на процесния отказ с писмо от 07.12.2020 г. на Зам.-председателя на ДАЗД и с Писмо от 21.12.2020 г. на Председателя на ДАЗД е поискно от Началника на Р. – С.-град да окаже съдействие на бащата да получава регулярно информация относно

образованието на сина си. В отговор на това писмо с писмо от 30.12.2020 г. Началника на Р. – С.-град, като отново е заявил, че няма правомощия да предостави исканата информация на заявителя, е изпратил такава от НЕИСПУО на Председателя на ДАЗД. При така установеното от фактическа страна съдът прави следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима. Същата е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок. Видно от доказателствата по делото процесният отказ е оспорен по административен ред пред Министъра на образованието и науката. При това оспорване с писмо №94-5568/10.12.2020 г. е прието, че отказът не е административен акт, поради което не следва да се разглежда по реда на чл.81 АПК. Предвид това и с оглед разпоредбата на чл.149, ал.3 АПК срокът за оспорване на първоначалния акт започва да тече от съобщението, че по-горестоящият административен орган се е произнесъл с решение. В случая няма данни кога жалбоподателят е уведомен за решението на Министъра на образованието и науката, но доколкото писмото му е от 10.12.2020 г., а жалбата е постъпила в съда на 29.12.2020 г., то срокът по ал.3, вр. ал.1 на чл.149 АПК е спазен. Съдът приема, че е налице годеен за оспорване ИАА, доколкото оспореният представлява отказ да се предостави искана информация.

С приемането на АПК, понятието за индивидуален административен акт, в сравнение с това в Закона за административното производство /З./, е значително разширено. В този смисъл, индивидуален административен акт е и волеизявлението, с което се декларират или констатират вече възникнали права и задължения, както и волеизявлението за издаване на документ от значение за признаване, упражняване или погасяване на права и задължения, както и отказите за издаването им /чл.21, ал.2 и ал.3 от АПК/. Съгласно § 1, т.2, б. „а” и „б” от ДР на Закона за администрацията, административна услуга представлява издаването на индивидуални административни актове, с които се удостоверяват факти с правно значение, както и такива, с които се признава съществуването на права и задължения. В този смисъл искането представлява такова за извършване на административна услуга, а именно - издаване на удостоверителен документ. Съгласно § 8 от ПЗР на АПК „уредените в кодекса производства за издаване на индивидуални административни актове и тяхното обжалване по административен и съдебен ред се прилагат и при извършването на административни услуги, както и при обжалването на отказите за извършването им, освен ако в специален закон е предвидено друго”. Следователно, административният орган е отказал да предостави административна услуга по смисъла на чл. 21, ал.2 и ал.3 от АПК във връзка с §1, т.2, б.„а” и „б” от ДР на Закона за администрацията и съответно този отказ подлежи на оспорване по съдебен ред.

Разпоредбата на чл.9, ал.1 АПК установява задължението на административния орган да започне и приключи административното производство с надлежен акт, ако са налице предвидените в закона предпоставки. С това се установява и правото на административно производство, насочено към този орган. То е преобразуващо субективно право, насочено към административния орган. Именно това субективно право е предмет на защита пред съда по настоящото производство.

Искането, като отправено към Началника на Р. – С.-град за предоставяне на посочената в него информация, е отправено до компетентния административен орган, на основание чл.23, ал.1 АПК. След като в качеството си на баща на детето заявителят не разполага с информация в кое учебно заведение същото учи, необходима му за да може да изпълнява родителските си задължения, компетентен да му предостави тази

информация е именно ответникът, който разполага със същата. Извършването на административната услуга обхваща издаване на административен акт, с който се удостоверява именно този факт.

С оспореното в настоящото производство писмо ответникът е отказал предоставяне на исканата административна услуга. Предвид това съдът намира, че по депозираната от оспорващия молба от 28.10. 2020 г. е формиран подлежащ на оспорване по съдебен ред отказ.

Съдът намира жалбата за основателна.

Макар и издадена от компетентен орган, в хода на проведеното административно производство са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, довели до необосновани и неправилни изводи за липса на основание за предоставяне на исканата информация. В нарушение на разпоредбите на чл.34 и чл.35 АПК ответникът се е произнасял по молбата без да обсъди представените пред него доказателства и при необходимост да изиска и събере необходимата на правилно изясняване на случая информация. Вместо да извърши преценка на относимите факти, а именно дали заявителят е баща на детето, по отношение на което се иска информацията и дали са налице пречки за предоставянето на такава, ответникът е цитирал разпоредбата на чл.123 СК. Позовал се е и на разпоредбата на чл.11а, ал.1 ЗЗДет, според която конкретни сведения и данни за дете не се ръзгласяват без съгласието на неговите родители или законни представители, без да съобрази, че информацията се иска именно от родител. Предвид това съдът счита, че оспореният отказ е незаконосъобразен поради липса на относими към случая мотиви.

Същият е незаконосъобразен и като постановен в противоречия на материалния закон. Безспорно от представеното пред органа съдебно определение е установено, че мотивелят е баща на детето, по отношение на което иска предоставяне на информация. Липсват данни дали същият не е лишен или родителските му права не са ограничени, но с оглед на представеното определение на съда, с което са определени привременни мерки, включително режим на лични отношения на бащата с детето, тези обстоятелства следва да бъдат изключени. Освен това, ако е имал съмнения в тази насока ответникът е могъл да извърши необходимите проверки, съобразно принципа на комплексно административно обслужване, залегнал ч чл.13а АПК.

Посочената в писмото разпоредба на чл.11а ЗЗДет съдът намира за неотнормима в случая, тъй като същата се отнася до предоставяне на информация на трети лица, не и на родителите.

Неоснователни са доводите на ответника, че информация от вида на исканата от жалбоподателя, може да предоставя само на други органи на изпълнителната власт, позовавайки се на представената по делото заповед на министъра на образованието и науката относно ползването на националната електронна информационна система за предучилищно и училищно образование. Като административен орган ответникът дължи предоставянето на исканата административна услуга, което представлява изпълнение на нормативно установено задължение. Предвид това не може да се приеме, че представената заповед е пречка за извършване на услугата. Освен това следва да се посочи, че от НЕИСПУО ответникът получава информацията, като за да изпълни задължението си да предостави исканата услуга не е необходимо да предостави на молителя всички данни, които е получил от системата. Достатъчно е да издаде административен акт, в който да посочи учебното заведение и класа, в който е записан да учи синът му. Останалата информация родителят може да получи от

самото учебно заведение.

Предвид изложеното съдът намира, че оспореният отказ, като незаконосъобразен, следва да бъде отменен. На лице са били предпоставките за предоставяне на исканата информация, необходима на родителя за да може да упражнява правата и изпълнява задълженията си, визирани в чл.209 и чл.210 ЗПУО. Преписката следва да бъде изпратена на административния орган за ново произнасяне при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

При този изход на спора и предвид разпоредбата на чл.143, ал.1 АПК съдът намира за основателно искането на оспорващия за присъждане на направените от него деловодни разноски, своевременно претендирани от процесуалния му представител. Същите са в доказан размер от общо 310 лева, от които 10 лева платена държавна такса и 300 лева адвокатски хонорар, платени по банков път, видно от представеното копие на платежно нареждане, съобразно уговореното в приложения договор за правна защита и съдействие. За заплащане на разноските следва да бъде осъдено Р. – С.-град, ЮЛ съгласно чл.2, ал.2 от Правилника за устройството и функциите на регионалните управления на образованието, в структурата на което е административния орган, издал оспорения отказ.

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2, чл.173, ал.3 АПК Административен съд София – град, Второ отделение, 52-ри състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ отказ на Началника на Р. – С.-град, обективиран в Писмо изх. №РУО1-31407/09.11.2020 г., с който на Х. Н. Нощев от [населено място] е отказана исканата от него с молба от 28.10.2020 г. информация относно сина му А. Х. Нощев.

ИЗПРАЩА преписката на Началника на Р. – С.-град за ново произнасяне по молбата на Х. Н. Нощев от [населено място] вх. №30127/28.10.2020 г. за предоставяне на исканата от него информация относно сина му А. Х. Нощев, при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Регионално управления на образованието – С.-град да заплати на Х. Н. Нощев от [населено място] деловодни разноски в размер на 310 /триста и десет/ лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: